

ARCAT: UNA TASCA D'INVESTIGACIÓ A PARTIR DE L'OBRA CIENTÍFICA DE JOSEP PUIG I CADAVALCH

Joan-F. Cabestany i Fort
M. Teresa Matas i Blanxart

Josep Puig i Cadafalch (Mataró, Maresme, 1867 – Barcelona, 1956) fou membre fundador de l'Institut d'Estudis Catalans (18 de juny de 1907), del qual fou president en la seva qualitat de president de la Secció Històrico-Arqueològica (1922-1956). Recordem la seva venerable figura, en el seu domicili del carrer de Provença, els darrers anys de la seva vida. Assistírem, a la llar de Josep Puig i Cadafalch, a les sessions solemnes que l'IEC celebrava amb motiu de la diada de Sant Jordi i a les sessions científiques de la Societat Catalana d'Estudis Històrics. Per als joves llicenciats que ens iniciàvem en la recerca històrica, els seus comentaris i les seves opinions eren quelcom que podíem compartir o no, emperò eren considerats com una informació que tenia el valor d'ésser el pensament d'un «mestre». Puig i Cadafalch no era l'arquitecte, ni el polític: era l'estudiós de l'arquitectura medieval catalana; potser, més concretament, la romànica.

Josep Puig i Cadafalch fou un arquitecte de qualitat creadora, inscrit en els corrents culturals i artístics del Modernisme. Projectà un seguit d'edificis de gran valor constructiu; en destacarem alguns dels que han assolit major popularitat, com són la Casa Amatller (1900), la Casa Quadras (1905), la casa de la família Terrades (la Casa de les Punxes, 1906) i la fàbrica Casarramona (1913). Va intervenir en nombroses obres de restauració de monuments romànics, com ara Sant Miquel de Cuixà, Santa Cecília de Montserrat, Sant Martí Sarroca o Sant Joan de les Abadesses. Serà en aquesta tasca de restaurador on hem de valorar la seva personalitat d'arquitecte i, a la vegada, d'estudiós de l'art romànic. Aquesta trajectòria professional, en part, quedà alentida per la seva dedicació política; presidí la Mancomunitat de Catalunya (1917-1923). Aquesta vocació d'home de govern li comportà períodes de marginació i exili. L'any 1939 li fou retirada la seva categoria de col·legiat, i no va poder exercir d'arquitecte. Aquest simpòsium (*L'aportació cultural i científica de l'Institut d'Estudis Catalans [1907-1997]*), convocat amb motiu del norantè aniversari de l'IEC, i que té com a finalitat valorar-ne l'activitat cultural, permet destacar la personalitat de Josep Puig i Cadafalch com un estudiós vinculat al desenvolupament cultural català a partir de la seva col·laboració amb l'IEC. La seva obra *L'arquitectura romànica a Catalunya* (Barcelona, 1909-1918, 4 v.), redactada amb la col·laboració d'Antoni de Falguera i Josep Goday i Casals, és la més acurada informació historiogràfica que podia assolir-se en aquella data. Les il·lustracions, tot i els problemes de fotografia i d'impressió propis dels inicis del segle xx, ens informen de la realitat de molts monuments abans de les destruccions de l'any 1936 i de les restauracions anteriors o posteriors a aquesta data. Aquesta publicació, l'hem de considerar una fita que fou l'inici de la tasca científica de l'IEC. No hi ha dubte que existeix un abans i un després per als estudis de l'art romànic. L'arquitectura romànica a Catalunya potser ha estat poc valorada; no és sola-

ment una obra de recerca científica, sinó un punt de partida del pensament cultural català en el segle xx, de la valoració, encertada o no, de l'art romànic com un dels elements essencials per a la formació de la personalitat catalana al llarg d'un mil·lenni. No negarem altres aportacions culturals posteriors, segurament tan importants o potser més, però aquesta primera cultura nascuda entorn de l'any mil és bàsica. És un fonament que hom no pot amagar o silenciar. El millor homenatge i record fet a la memòria de Puig i Cadafalch és l'edició facsímil (1983) d'*Arquitectura romànica a Catalunya*, després dels més de quaranta anys de silenci forçat. Aquesta reedició fou impulsada per la Generalitat de Catalunya i va tenir dos executors: Jordi Bonet i Armengol i Ramon Aramon i Serra.

La tasca de recerca de Puig i Cadafalch continuà amb la publicació d'altres treballs. L'any 1930, la Institució Paxot publicava *La geografia i els orígens del primer romànic*. Dues obres més foren editades a França, com a conseqüència del seu primer exili (1924-1930): *La place de la Catalogne dans la géographie et chronologie du premier art roman* (1932) i *L'architecture gothique civile en Catalogne* (1935). En retornar del seu segon exili (1936-1942), publicà la seva darrera obra, *L'escultura romànica a Catalunya* (Barcelona, 1949-1952, «Monumenta Cataloniae», vol. v-vi).

L'any 1953, Jaume Vicens i Vives iniciava la publicació d'*Índice Histórico Español (bibliografía histórica de España e Hispanoamérica)*. Intentava reunir el màxim d'informació bibliogràfica editada arreu de la península Ibèrica. En el primer volum d'aquesta publicació, que comprèn els anys 1953-1954, es ressenyaren un total de sis mil vuit-cents setanta-un treballs historiogràfics publicats en aquest període. La meua experiència, a partir d'aquest moment, com a col·laborador d'*Índice Histórico Español*, ha fet que pensés que l'obra de Puig i Cadafalch havia estat el motiu o el punt de partida d'un nombre important de treballs, amb uns més o menys acurats recerca i estudi, que ampliaven la informació proporcionada per *L'arquitectura romànica a Catalunya*. No oblidem que molta d'aquesta informació era d'una difusió molt local, i que, tot i el seu possible interès, podia quedar ignorada. Hi havia un problema a reunir amb un sistema de consulta àgil tota aquesta informació, que era de complexa consulta per a un estudiós de l'art romànic català. En crear-se a l'IEC el Centre d'estudis i Desenvolupaments Informàtics (CEDI), creguérem que era una eina apropiada per a generar una base de dades on recollir l'aportació de Puig i Cadafalch, com a punt de partida de la bibliografia generada per la recerca com a conseqüència de l'aportació feta a *L'arquitectura romànica a Catalunya*. La consulta de la base de dades tindria com a conseqüència una ràpida i fàcil consulta de la bibliografia. Amb aquest desig de servei s'inicià el Centre d'Art Romànic Català (ARCAT), que descriurem a continuació.

Per tal de fer més entenedor el programa ARCAT i quines són les seves possibilitats, hem pensat que la millor manera de fer-ho és estructurant el nostre discurs en cinc punts o apartats:

- Historiografia de l'ARCAT.
- Objectius, estructura i plantejament de la base de dades ARCAT.
- Sistemes de consulta.
- Protocols de consulta.

HISTORIOGRAFIA DE L'ARCAT

La idea de portar a terme un programa informàtic dedicat a l'anàlisi de l'art romànic català sorgí com a conseqüència de la creació, a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, en el decurs de 1984, del Centre d'Estudis i Desenvolupaments Informàtics (CEDI).

Durant l'any 1985, la Secció Històrico-Arqueològica acceptà l'estudi dels edificis romànics catalans

com a treball d'investigació adscrit a l'esmentada Secció. A partir d'aquest fet, l'estudi fou conegut amb el nom de *Base de dades d'art romànic català* (ARCAT). Aquest projecte d'investigació fou avalat pels doctors Anscari M. Mundó i Joan Ainaud de Lasarte.

Els primers resultats de la creació d'aquesta base de dades es donaren a conèixer públicament, a la seu de l'IEC, el dia 20 d'octubre de 1986. A partir d'aquell moment, aparegueren diversos articles a la premsa, les revistes especialitzades i els mitjans de comunicació.¹

En el decurs de 1988, la Fundació Paul Getty (Los Angeles), i, concretament, a través del programa *The getty history information program*, reconegué l'interès científic de l'ARCAT i l'incorporà i recomanà en la seva publicació *SN/G Report on data processing projects in art*, del *Getty art history information program*. Llavors, l'ARCAT, a petició dels doctors Joan Ainaud (president de la Secció Històrico-Arqueològica) i Enric Casassas, vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans, passà a formar part dels programes d'investigació de l'IEC. A partir de 1990, se'n modificà el nom, i es denominà Centre d'Art Romànic Català (ARCAT).

El mes d'octubre d'aquest mateix any, l'ARCAT organitzà, amb el suport de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) i l'IEC, un seminari dedicat a la *Problemàtica de l'estudi de les obres d'art a través de sistemes informàtics*, el qual fou impartit per la professora M. Cecília Parra, de l'Escola Normal Superior de Pisa. La ponent fou designada directament pel professor Salvatore Settis en conèixer l'interès de l'ARCAT a través del director de la Fundació Paul Getty de Los Angeles. En aquestes jornades participà també la senyora Catherine Arminjon, de la Direcció del Patrimoni del Ministeri de Cultura i Comunicació de París.

El Centre d'Art Romànic ARCAT participà en la Preconferència de Biblioteques d'Art, que tingué lloc a Barcelona l'agost de 1993, amb una comunicació i una demostració de la base de dades, just abans del cinquanta-novè Consell i Conferència General de la International Federation of Library Association and Institutions (IFLA). I en els darrers tres o quatre anys, s'incorporà amb ponències i amb la preparació de dossiers a les Jornades de Romànic de Cuixà.

Com a conseqüència de la trajectòria i de la difusió aconseguida, en el decurs de més de deu anys d'existència, l'ARCAT ha estat objecte de nombroses consultes i sol·licituds de connexions nacionals i internacionals, de les quals destacaríem, entre altres, les de la Universitat de Seül, la Universitat de Jerusalem, la Universitat de Creta, la Universitat de Montpeller, la Universitat de Harvard, el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) de Madrid i el Servei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

Entre les activitats científiques de l'ARCAT, caldria destacar l'organització de taules rodones (vuit, fins enguany) sota el títol genèric *Problemes i suggeriments a la recerca i l'estudi de l'art i la història del romànic català*. La temàtica d'aquestes taules rodones ha estat analitzada i discutida per prestigiosos historiadors de l'art i de la cultura medieval. Les conclusions, sempre interessants, han merescut, sovint, la necessitat d'ésser publicades, com succeí, per exemple, amb la taula rodona dedicada al tema de la

1. Lluís BONADA, «El programa d'anàlisi ARCAT, una tasca de IEC», *Avui*, Barcelona (9 desembre 1986); M. Teresa MATAS, «Un banc de dades informatitzat per a l'art romànic català», *La Vanguardia*, Barcelona (31 gener 1989); Carles SINGLA, «L'IEC recollirà en una base de dades les imatges dels edificis romànics», *Diari de Barcelona*, Barcelona (27 maig 1991), p. 37; Joan-F. CABESTANY i M. Teresa MATAS, «ARCAT: una base de datos documental y bibliográfica para el estudio del arte románico», *Boletín Informático del Instituto de Patrimonio Histórico de la Junta de Andalucía*, Sevilla, any 2, núm. 7 (juny 1994), p. 39-40; Ignasi ARAGAY, «Romànic a la carta», *Avui*, Barcelona (28 gener 1997), p. 41; entrevista al doctor Joan-F. Cabestany sobre el funcionament i els continguts de l'ARCAT, dins el programa *Bon dia, Catalunya* (18 febrer 1997), de TV3.

«Confessio-Cripta: una qüestió a debatre» (*Lambard. Estudis d'Art Medieval*, Barcelona, núm. VII [1995], p. 187-213).²

OBJECTIUS DE L'ARCAT

Hem de dir que el programa ARCAT té com a principal objectiu la formació d'una important base de dades d'art romànic català dels segles IX al XIII que aglutini tots els aspectes relacionats amb la investigació de l'arquitectura i altres manifestacions artístiques que depenen d'aquesta.

Una altra finalitat és l'anàlisi particular de cadascun dels monuments inventariats. Per tal de poder dur a terme aquests objectius, l'ARCAT disposa d'un programari que permet l'anàlisi de les característiques històriques, documentals i artístiques del romànic català, alhora que s'ajusta a les normatives internacionals per tal de poder intercanviar informació amb altres centres d'investigació amb objectius similars als nostres.

Pel que fa a l'aplicació de l'ARCAT, aquest pretén ésser un instrument que proporcioni una àmplia i vàlida informació que permeti la investigació en diferents àmbits:

- 1) Treballs d'investigació (tesis doctorals, de llicenciatura etc.)
- 2) Anàlisis monogràfiques de qualsevol aspecte de l'art romànic català.
- 3) Estudis de tipus general (guies comarcals, catàlegs, itineraris, etc.)

PLANTEJAMENT DEL PROGRAMA ARCAT

Vista la complexitat de l'anàlisi de l'art romànic català, l'ARCAT optà per dividir els objectius de la investigació en tres categories:

- a) edificis civils
- b) edificis militars
- c) edificis religiosos.

A partir d'aquest plantejament, foren seleccionats per iniciar l'estudi informatitzat els edificis de tipus religiós. Aquesta prelocació es justifica pels fets següents:

— Hi ha un nombre més elevat de monuments d'aquest tipus i una tipologia més completa amb relació als altres dos grups.

— Els edificis religiosos disposen d'una àmplia bibliografia amb importants estudis en els quals es pot basar l'estructura del programa informatitzat.

— Entenem que els resultats finals sorgits de l'anàlisi podien ésser d'interès per a un sector més ampli d'estudiosos i professionals de l'art.

Actualment, estimem que en el corpus romànic català hi ha uns quatre mil edificis, aproximada-

2. I Taula Rodona «La civitas preromànica d'Olèrdola. Entre Roma i el romànic» (20 de gener de 1993); II Taula Rodona «Les tribunes: Serrabona, Cuià i Sant Llorenç prop Bagà» (17 de març de 1993); III Taula Rodona «Sant Vicenç d'Espinelves. Història, arquitectura i decoració» (12 de maig de 1993); IV Taula Rodona «Confessio-Cripta: una qüestió a debatre» (2 de març de 1994); V Taula Rodona «Els campanars de torre amb bandes llombardes als bisbats de Vic i Girona» (13 d'abril de 1994); VI Taula Rodona «El claustre, àmbit monacal o espai sumptuós» (29 de març de 1995); VII Taula Rodona «Les esglésies parroquials i l'orientació de les seves portes (segles XI-XIII)» (13 de novembre de 1996); VIII Taula Rodona «L'absis i els seus elements decoratius: escultura i pintura (segles XI-XIII)» (5 de març de 1997); IX Taula Rodona «La pintura romànica: noves descobertes» (18 de febrer de 1998).

ment. D'aquests, mil els classificaríem com a edificis de funcionalitat complexa; dos mil, de planta elemental, i mil, de desapareguts o de nova planta, dels quals només resta la documentació.

D'aquests quatre mil edificis, l'ARCAT té codificats i inventariats, actualment, tres mil vint monuments.

L'estudi d'aquests monuments s'orienta cap a dues vessants:

1) Completar la informació bibliogràfica documental i artística de cada un dels edificis inventariats de la manera més exhaustiva possible.

2) Procedir a l'alta de nous edificis fins a completar el corpus d'esglésies romàniques catalanes amb la informació bibliogràfica i documental bàsica.

Quant a l'estructura de la base de dades ARCAT, s'ha pensat en tres nivells d'informació per a cada un dels monuments que configuren el corpus català. Així, la informació queda repartida en tres grups:

1) FITXA TÈCNICA. Hi apareixen, de manera puntual, totes les dades referents a la identificació de l'església.

Codi: 1

Nom: Montbui, Santa Maria

Renom: la Mare de Déu de Gràcia/Ermita de la Tossa

Època: entre 1000 i 1099

Consagració: Dia— Mes— Any 1035

Província: Barcelona

Comarca: Anoia

Municipi: Santa Margarida de Montbui

Agregar: —

Bisbat: Vic

Coordenades: Latitud 41° 33' 20" - Longitud 1° 34' 49"

Coord. UTM: 375 4575

2) GRUPS DE DOCUMENTACIÓ (en total, trenta-nou). En aquest apartat s'apleguen una sèrie d'aspectes referents a la historiografia, la documentació i altres qüestions més puntuals (com ara material gràfic, bibliografia, documentació, etc).³

3) VARIABLES. S'entén per *variable* cadascuna de les característiques que defineixen l'estructura arquitectònica monumental o sumptuària d'un edifici. Actualment, per a l'anàlisi arquitectònica hi ha sis mil cinc-cents ítems de consulta, estructurats amb un sistema relacional alfanumèric de sis camps.

3. Grups de documentació: «Observacions a la cronologia», «Observacions a la divisió eclesiàstica», «Observacions a la funcionalitat de l'edifici religiós», «Actes de consagració», «Observacions a les actes de consagració», «Observacions a la toponímia», «Observacions a les coordenades», «Observacions a les comarques», «Observacions als municipis», «Observacions a la tipologia», «Materials de construcció», «Planimetria», «Observacions a la planimetria», «Observacions a l'orientació», «Dimensions», «Observacions a les dimensions», «Tipologia de paraments», «Comparacions d'edificis», «Comparacions d'elements», «Modificacions de l'edifici», «Afeïtons a l'edifici», «Reconstruccions i restauracions», «Excavacions», «Descobertes», «Dependències respecte d'altres esglésies», «Esglésies dependents», «Observacions a l'estat actual», «Descripcions anteriors a l'època actual», «Observacions a l'advocació», «Objectes actualment conservats a l'Església», «Objectes procedents del monument a altres indrets», «Notícies d'objectes actualment perduts», «Notícies d'elements decoratius», «Documentació», «Observacions a la documentació», «Inscripcions», «Heràldica», «Material gràfic», «Bibliografia».

Com a exemple, mostrarem les variables arquitectòniques de Sant Miquel d'Olèrdola (codi 263, Alt Penedès).

SITUACIÓ GEOGRÀFICA

CATALUNYA

Barcelona

DESTÍ DE L'EDIFICI

Església

ORIENTACIÓ DE L'EDIFICI

Est

FUNCIONALITAT DE L'EDIFICI RELIGIÓS

Parroquial

MATERIALS

Pedra

TIPUS DE PLANTA

Una sola nau amb un sol absis a la capçalera

TIPUS DE PAVIMENT

D'època posterior

TIPUS I CARACTERÍSTIQUES D'APARELL

Carreus regulars grans

Carreus irregulars

Carreus ben tallats als escaires

TIPUS DE COBERTA

Voltes de canó

Teules àrabs

Mur est sobrealçat

Mur oest sobrealçat

CREUER

TIPUS DE CREUER

Cúpula sobre trompes

CIMBORI

TIPUS DE CIMBORI

Vuitavat

UBICACIÓ DEL CIMBORI

Al centre de l'església

ABSIS

TIPUS D'ABSIS

Quadrat

Interior i exterior

NOMBRE D'ABSIS

Un

CAMPANAR

TIPUS DE CAMPANAR

Espadanya

UBICACIÓ DEL CAMPANAR

Sobre el cimbori

ESTAT ACTUAL

Conservat en part

TIPOLOGIES DE L'ARC

De mig punt

Triomfals

Formers

PORTES

NOMBRE DE PORTES

PORTA 1

ORIENTACIÓ DE LES PORTES

Oest

SITUACIÓ DE LA PORTA

Façana

CARACTERÍSTIQUES DE LA PORTA

Amb dovelles

Llises; imposta decorada amb arc a sobre decorat

PORTA 2

ORIENTACIÓ DE LA PORTA

Sud

SITUACIÓ DE LA PORTA

Mur de la nau

CARACTERÍSTIQUES DE LA PORTA

Amb dovelles

Llises fins a l'inici de l'arc; arc a sobre llis

Tapiada

FINESTRES EXTERIORS

AMB DOVELLES FINS A L'INICI DE L'ARC, LLISES

Ubicació

Absis central

Nombre de finestres

Una

Planimetria de les finestres

Esqueixada en els dos sentits del parament

GEMINADA

Ubicació de les finestres

Façana oest

Nombre de finestres

Una

Planimetria de les finestres

Tot esperant més informació

ESPITLLERA

Ubicació de les finestres

Mur lateral nord

Nombre de finestres

Una

Mur lateral sud

Nombre de finestres

Dues

Absis central

Nombre de finestres

Una

Planimetria de les finestres

Esqueixada en un sol sentit del parament

D'ÈPOCA POSTERIOR

Ubicació de les finestres

Cimbori
Rectangular

FINESTRES INTERIORS
AMB DOVELLES FINS A L'INICI DE L'ARC, LLISES
Ubicació
Absis central
Nombre de finestres
Una
Planimetria de les finestres
Esqueixada en els dos sentits del parament

ESPITLLERA
Ubicació de les finestres
Mur lateral nord
Nombre de finestres
Una
Mur lateral sud
Nombre de finestres
Dues
Absis central
Nombre de finestres
Una
Planimetria de les finestres
Esqueixada en un sol sentit del parament

D'ÈPOCA POSTERIOR
Ubicació de les finestres
Cimbori
Rectangular

ELEMENTS ADDICIONALS A L'EDIFICI
Conservada, restaurada
Conservada, modificada

La informació que enriqueix aquest tres grups o arxius prové:

- de fonts bibliogràfiques;
- de fonts documentals;
- de material gràfic;
- de treballs de camp.

SISTEMES DE CONSULTA

L'ARCAT té prevista la consulta de tots aquells àmbits d'informació procedents tant de la fitxa tècnica com dels grups de documentació i del conjunt de variables que analitzen les característiques arquitectòniques. El més senzill es l'obtenció de llistats que permeten tenir una relació dels edificis (ordre alfabètic, de codis, municipis).

Per exemple: visualitzar tots els edificis del municipi de la Seu d'Urgell (Alt Urgell).

<i>Nom del municipi</i>	<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Pere (ant. St. Miquel de la)	49
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, catedral de Santa Maria	14
La Seu d'Urgell	Sant Esteve del Pont	418
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Miquel de la	3002
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Joan de la	3003
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Santa Magdalena de la	3007
La Seu d'Urgell	Sant Andreu	3009
La Seu d'Urgell	Sant Salvador de Pujol	3010
La Seu d'Urgell	Sant Feliu d'IEL	3012
La Seu d'Urgell	Sant Vicenç d'Erasús	3013
La Seu d'Urgell	Sant Pere d'IEL	3014
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Sepulcre de la	3004
La Seu d'Urgell	Santa Creu d'Erasús	3015
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Santa Eulàlia de la	3006
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Agustí de la	3005
La Seu d'Urgell	Castel·lciutat, Sant Cristòfol	3011
La Seu d'Urgell	Seu d'Urgell, Sant Nicolau de la	3008
La Seu d'Urgell	Castel·lciutat, Sant Feliu	2530
La Seu d'Urgell	Santa Llogaia de Cornellana	415

El total d'esglésies seleccionades és de dinou.

Un cop obtinguda una selecció, podem consultar cadascun dels edificis classificats.

Més complexa és la consulta amb la possibilitat de poder seleccionar i combinar cada una de les variables amb els grups de documentació, les comarques i els segles de construcció corresponents a cada edifici.

Aquestes seleccions i combinacions es poden efectuar:

- a) per comarques
- b) per períodes de construcció
- c) per grups de documentació
- d) per variables

i per qualsevol de les possibles combinacions entre aquests criteris.

CONSULTA 1. Edificis dels segles XI i XII amb inscripcions
(combinació de cronologia més grup de documentació)

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Taüll, Sant Climent	7
Sant Benet de Bages	18
Elna, Santa Eulàlia i Santa Júlia	19
Sant Martí del Canigó	22
Arles, Santa Maria	32
Santa Maria de Meià	56

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Sant Tomàs de Riudeperes	57
Girona, Sant Daniel	60
Sant Julià de Vilatorra	100
Vilabertran, Santa Maria	234
Sant Genís de Fontanes	433
Sant Pau del Camp	493
Sant Pere Cercada	494
Sant Sadurní del Pla	533
Sant Pere de Galligans	2.502

CONSULTA 2. *Edificis dels segles XI i XII amb cripta
(combinació de cronologia més variable)*

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Cardona, Sant Vicenç	2
Sant Benet de Bages	18
Elna, Sant Eulàlia i Santa Júlia	19
Sant Miquel de Cuixà	21
Sant Martí del Canigó	22
Roda d'Isàvena o de Ribagorça, Sant Vicenç	33
Vic, Sant Pere	47
Serrateix, Santa Maria	48
Granollers de la Plana, Sant Esteve	86
Olius, Sant Esteve	103
Tredós, Santa Maria de Cap d'Aran	362
La Parròquia d'Ortó, Sant Pere	409
Cellers, Santa Maria	497
Madrona, Sant Pere	553
Sant Pere del Mont	570
Santa Maria d'Alaó (Sopeira)	632
Sant Pere de Rodes	645
Àger, Sant Pere	658
Calafell, Santa Creu del Castell	758
Sant Miquel d'Escornalbou	841
Oristà, Sant Andreu	1.200
Cardet, Santa Maria	1.501
Moror, Sant Miquel	1.544
Orcau, Mare de Déu de la Pietat	1.545
Llesui, Sant Pere	625
Sant Esteve del Mall, Mare de Déu del Tosal	1.943
Njatjà, Sant Nicolau	1.977

CONSULTA 3. *Esglésies de la Conca de Barberà que siguin castelleres, amb planta de creu llatina i campanar d'espadanya*

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Biure de Gaià, Sant Miquel de Montclar	916
El Fonoll, Sant Blai	918
Forès, Sant Miquel	919
Montargull, Sant Jaume de	921
Savella, Sant Pere de	927
Santa Perpètua de Gaià, Santa Maria	928
Guialmons, Mare de Déu del Roser	2.481
Sant Miquel de la Portella	2.483
Pontils, Santa Maria	2.518

El programa ARCAT permet, així mateix, plantejar les consultes per inclusió i exclusió i continuar la selecció d'un grup de variables a partir del resultat d'una primera selecció fins a arribar a l'anàlisi concreta de l'element que és objecte d'estudi o interès.

Exemple: visualitzar totes les esglésies que tinguin porta del tipus d'arcs degradats amb arcuacions. De les tres mil vint esglésies codificades, cent vint-i-quatre compleixen aquesta condició.⁴

D'aquest grup, aquelles esglésies amb alguna porta que tingui dues arquivoltes decorades.

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Cornellà del Conflent, Santa Maria	23
Organyà, Santa Maria	35
Cistella, Santa Maria	153
Lledó d'Empordà, Santa Maria	176
Maçanet de Cabrenys, Sant Martí	179
Cobet, Santa Maria	307
Guils de Cerdanya, Sant Esteve	311
Beget, Sant Cristòfol	617
Porreig, Sant Martí	630

D'aquestes esglésies, aquelles que tinguin capitells decorats.

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Cornellà del Conflent, Santa Maria	23
Organyà, Santa Maria	35
Cistella, Santa Maria	153
Lledó d'Empordà, Santa Maria	176

4. L'amplitud de la llista d'esglésies que compleixen aquesta condició ens en condiciona la reproducció dins de l'article.

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Cobet, Santa Maria	307
Guils de Cerdanya, Sant Esteve	311
Beget, Sant Cristòfol	617
Porreig, Sant Martí	630

I, a més, que les seves bases estiguin decorades.

<i>Nom de l'edifici</i>	<i>Codi</i>
Organyà, Santa Maria	35
Cistella, Santa Maria	153
Lledó d'Empordà, Santa Maria	176

PROTOCOLS DE CONSULTA

L'Institut d'Estudis Catalans posa a la disposició d'erudits i investigadors l'actual base de dades ARCAT mitjançant l'acompliment d'uns protocols de connexió i consulta.

Les peticions poden dirigir-se a la direcció del programa ARCAT (Centre d'Art Romànic Català, Institut d'Estudis Catalans, carrer del Carme, 47, 08001 Barcelona; tel. 932 701 647 i 932 701 620, ext. 259; fax 932 701 180; adreça electrònica: arcata@iec.es; adreça d'Internet: <http://www.iec.es>) o al president de l'IEC (a la mateixa adreça).

Per finalitzar, el programa ARCAT agraeix la col·laboració d'entitats i centres d'estudis pel que fa a l'aportació de notícies bibliogràfiques o documentals del corpus d'edificis religiosos romànics catalans.